

...והיום רק אליך נשרף
וחולם על פגישה רחוקה
חיים חפר

הכרתי את יזבל בתיכון, אך החברות בינינו התחילה במסיבת הריקודים הסלוניים הראשונה. יזבל החליט שעלינו ללמוד לרקוד טנגו, וריקוד הטנגו הראשון בחיי שנינו היה גם ראשיתה של החברות.

בערבי שבת, לאחר ארוחת הערב, היה בא ולקח אותי לצופים או לכל בילוי אחר. הוא היה מפיע כשקיסם נעוץ בפיו. היתה לו קופסה קטנה ובה קיסמים צבעוניים, ו"כיבד" בהם גם את גיורא. הקיסם בפיו של גיורא היה נשבר מיד, אך הקיסם של יזבל יכול היה להישאר שלם (בקצה פיו) במשך כל היום.

שנינו, בדרך כלל, לא אהבנו מסיבות סלוניות. היינו באים למסיבות, אומרים "ערב טוב" לכולם וכעבור מספר דקות יוצאים. היינו מטיילים בשכונת ברנע ו"בודקים" את מצבם של כל הבניינים שבבנייה.

אני זוכרת את השירים שאהב, במיוחד אהב את שירו של אריק איינשטיין "פראג". יום אחד סיפר לי ששמע ברדיו את השיר וטען, שאריק שר הפעם בטון אחד גבוה יותר וזה נשמע גרוע. "אריק חייב לחזור לטון הקודם", אמר בכעס. כעבור מספר ימים סיפר לי, ששמע תגובת מאזינים ברדיו באותו עניין. ואכן איינשטיין חזר לשיר את "פראג" בטון המקורי.

הצבא היה עבורו אתגר בעל חשיבות, אך הוא לא אהב את האווירה שם. בקמ"ט היה אתו בחור אחד, שגם שמו היה יזבל, שהתאבד בסוף הקורס.

יזבל רגז וכעס על המדריכים וטען, כי במשך שלושת חודשי הקורס "קרעו" את החניכים, ורק שבוע לפני הסיום הודיעו לבחור שהוא מוצא מהקורס ודבר זה גרם להתאבדותו. עניין זה העיק עליו ומצב רוחו ירד ובה לידי ביטוי גם במכתביו באותה תקופה.

17.7.69

שלום לך גב' יהודית, שלום! שלום!
 ... השעה לפני חצות, ודווקא יש לי חשק ללכת לישון, אבל בכל זאת החלטתי לכתוב.
 דו"ח קצר על הישגי עד כה:
 1. משקפי שמש אופטיות.
 2. רופא שיניים - שתי סתימות.
 3. סרטים - "מצור", "צוללת צהובה" (בתל אביב).
 4. קניות - מכנסיים וחולצה.
 פרט לכך חשבתי לנסוע עם ויקי לסיני. התקשרנו עם כל הגורמים, אך מסתבר שטיול "פרטיזני"
 הוא בלתי אפשרי, וטיול מאורגן יקר מדי (300-200 ל"י). עדיין לא התייאשנו...
 חדשות: שלוש מסיבות... במאמצים גדולים הצלחתי להשתתף בשתיים מהן.
 הנוער נוסע לחו"ל, ואני נפרדתי מגיורא ומיעקב יפה. באירופה נמצאות כבר רוני ובלהה ויצטרפו
 נוספים...
 העניים, שנשארים בארץ, חושבים על טיול לכינרת ו/או לג'מבורי. הם יצטרכו לוותר על
 השתתפותי בטיולים אלו, [יובל התגייס בתחילת אוגוסט 69]. בינתיים התגייסו הבנות הראשונות
 לצה"ל.
 תכניות נוספות אין. ייתכן ואסע עם הורי לצפון הארץ.
 ההצגה "גבירתי הנאווה" תתקיים ב-27 החודש...
 זהו זה.

להתראות

יובל

נ.ב.

כתובתי היא אפריר רח' הנשיא 56 ולא 9.

22.7.69

שלום יהודית,
 ...את משתעממת? אפשר לשפר את המצב בעזרת הספורט. לאור ניסיון אישי מומלץ "בולוורקר".
 אני עסוק כל הזמן. הייתי בנחשון, כדי להיפרד מדודי, היוצא בשליחות התנועה לסיור באירופה
 ובארה"ב. לא רע?
 בנחשון מעניין תמיד. אפשר להיפגש עם אנשים צעירים מכל העולם ו"לשפשף" את האנגלית.
 הפעם היו שם בלגים, יפנים, דרום אפריקאים וצרפתים ואפילו רוסייה אחת. רובם יהודים, אך
 ביניהם גם נוצרים כשרים. הבלגים באו במסגרת קבוצה של ה"שוה"צ, היפנים הם מתנדבים והשאר
 לומדים באולפן בקיבוץ. בקיצור שמח. ביום ראשון הייתי בבית ולא בירח.
 ...הייתי בירושלים. ביקרתי ב"אקווה-בלה" ("עין-חמד" בלשון הקודש), בעיר העתיקה ובברכת
 שורש, מומלץ.

בין שאר "הטיפוסים" שאתם נפגשתי היו שר חינכנו ולמן ארן, קרובה אמריקאית בת גילי, שאתה דיברתי אנגלית, וקרובה חדשה שלי, תינוקת בת שבועיים... כתב ירך עדיין אינו אופטימלי, והפיסוק, לעומת זה, גם הוא גרוע. נא לשפר. עייני ביכללי הפיסוק בספר של גושן.

יובל

ג.ב.

מצורף בזה 1 כול של 15 אג', כדי שלא תיאלצי לבזבזי וזן של 9 אג' על המכתב הבא.

עם ההורים, ה"נחשונים", סבא זאב ואני - 1966

10.8.69

שלום יהודית,

הגעתי למקום שבו רציתי, ואני נמצא כרגע בכסיס הטירונים של השריון. ביליתי בקלט רק יומיים. בחמשת הימים האחרונים הספקתי לראות את להקת גולני, את להקת פיקוד מרכז ואת הסרט "תיק איפקרס". וזה בהחלט לא רע.

כרגע אני נמצא במשרדי הפלוגה וממלא את התפקיד המכובד של "רץ תורן". כבר הספקתי לבצע שלישיות שונות: להביא לחם ומים, להשקות שתי שדרות עצים, ולהביא טפסים מהמשרד לשלישות ולהיפך. בינתיים עליתי בדרגה וכרגע אני "רץ תורן גדודי". המשמעת כאן המורה. כל משפט המופנה אל הסמלים או אל הרבטיים, צריך להסתיים במלה "המפקר". אם פונה אליך בעל דרגה, מותר לענות לו רק "כן המפקר" או "לא המפקר", כרצונך. ...יורדתי בדרגה, אני שוב "רץ פלוגתי".

ולהלן סקירה קצרה ממה שעבר עלי מרגע גיוסי: נסעתי לכאר-שבע, משם לבקרים בתל-השומר.
עברנו סרט נע של חויל: קבלת מספר אישי, זריקות, שיקוף, צילום, קבלת מדים, שיכון בכיתנים.
המשמעת היתה קלושה והבלגן גדול. בערב היה טקס חגיגי לקבלת הטירונים.
...חולקנו שוב לקבוצות, הפעם לפי החיל. החזרנו ציוד, קיבלנו ציוד חדש, כולל כומתה שחורה,
והוסענו במשאיות למחנה החדש.
הובטח לנו שנסוחרר לשישי שבת, אך כשהגענו למחנה החדש, הודיע דרס"ר, כי נצא הביתה רק
ביום שישי הבא.

להתראות ולהשתמע

יובל

כתובתי: מא. 2079459
ד.צ. 1182/ג'

נערה

יש לך עינים חומות, רגילות,
אין לך עינים כחולות.
אך עת אראך אז אצא במחולות
וליכי לך ישיר מגילות.

אין לך צמה ארוכה, בהירה,
יש לך תספורת קצרה.
אך עת שלי את תהיי, נערה,
אנשקך ללא סוף יקירה.

ברחוב לא זורקים לך שריקה או מלה,
את נערה רגילה.
אז למה עפעף לא אניד, חכיבה,
ושירה לך אשיר, כה גדולה ?

121

16.8.69

שלום יהודית,

...הטירונות עדיין לא התחילה, אך אנו כבר עברנו במלוא הקצב, "נקרענו" בפי העם. הספקנו להשתלט על הרומיט (רובה מטען). תיאוריה ומעשה כולל מטוות, ורתחלנו לשמור על הבסיס השמירה היא פעולה צבאית של ממש, הנעשית עם חגור מלא, נשק טעון וכובע פלדה. השמירה די מתחת, אם כי לא מפחידה. כן עסקנו בכושר גופני. אין לי עדיין קשיים גופניים, ואני נושא במעמסה בכבוד. שגרת חיי הצבא: שינה מועטת, מסררים, אכילה חטופה, ניקוי הנשק, סידור המיטה, עונשים, "כן המפקד", "לא המפקד" וכו'.

...חופשה היא תמיד נעימה, אך לחופשה מן הצבא יש טעם מיוחד, מי שלא חש בו, אינו יכול להבינו...

אני מקווה שאת נדגית בחופשתך ומנצלת אותה כראוי.

מקווה לראות אותך

יובל

19.8.69

שלום אורחית,

...בימים אלו אני שומר-מאהל. המאהל פירושו: בניין ענקי, שהיה ודאי אורווה בגלגולו הקודם. חולקנו לחדרים, כ-15 איש בחדר. ובכלל, אני כבר "מפורסם" בין המפקדים הגדולים (רבטיים וסמלים), וסומכים עלי בשליחויות שונות. ייתכן שביקורו של אבי במחנה, תרם להגברת האהדה, אך יותר לי להעיר בצניעות, שאני בהחלט חייל טוב.

כולם כאן רעבים לכל סימן של החיים האחרים, החיים שכבית. לכן חלוקת המכתבים היא מאורע מרכזי בחיי היום-יום.

יש כאן חברה נחמדים, שאפשר לדבר אתם, ויש להם חוש אחריות. הרבה יותר קל לעבור את הטירונות עם חברים כאלו...

להתראות

טור' יובל

24.8.69

שלום יהודית,

...אני כותב מכתבים בדתאם לזמן, ולא בדתאם לצורך. אתמול היתה לי תקלה מגוחכת, שעלולה היתה להסתיים ברע. ודגה תיאור המעשה: לאוד הסרט הכנתי רשימת שמירה, זה היה במקום חשוך והמפקד, סמל המחלקה, הסתיר לי את מעט האור שהיה. הייתי מרוכז בכתובה, פניתי אליו ואמרתי: "מיקי, תזוז מדאור!" את מתארת לך מה משמעות העניין?

למולי הוא הסתפק בכך ששאל: "מה אמרת?" ואז תיקנתי את עצמי ופניתי אליו בהתאם לנוהל.
...אני מקווה שבביקורך כאן, נוכחת שהשרד אמנם נורא, אך נסבל.

גיוס נעים ולהתראות

יובל

30.8.69

שלום לך יהודית שלי,

...מכתביך שהגיעו ל"שרדה", היוו לי נקודת אור בתוך "שרדה החושך"...

אנחנו מתגוררים באוהלי סירים קטנטנים, אוכלים חול, נושמים חול וישנים על חול. כשנסיים
שלב זה, נוכל לומר בסיפוק, כי מחצית הטירונות כבר אחרינו. אני עדיין חניך תורן. לאור מצב
זה, אני זוכה בהקלות שונות. למשל: לא בודקים לי את הגשק במסדר, אינני שומר בלילות, ובכלל
מציקים לי פחות מאשר לאחרים. מוכן שזה מחייב אותי להיות חניך לדוגמה ולעשות הכול בצורה
הטובה ביותר, אך בחשבון סופי העניין משתלם.

גיוס נעים, אל תתרגשי יותר מדי מהנוקשות הצבאית, גם לכך אפשר להתרגל. אני יכול לתת לך
עצות רבות, אך סבורני שאינך זקוקה להן.

...לעומת השרדה, נראה הבסיס כגן עדן. שלא לדבר על הבית.

נזכרתי כי שנת הלימודים מתחילה בשבוע הקרוב, עובדה זאת נראית רחוקה עד כדי גיחוך...

להתראות ולהשתמע

יובל

לפי המנגינה It's a long way

ארוכה הדרך

ארוכה היא עוד הדרך

אל הבית הרחוק

את זכרו בלילות פרך

כלל איני יכול למחוק

הנערה אשר אהבתי

מצפה ומחכה

היא מקור הכוח ששאבתי

בכל הדרך הארוכה.

יובל

11.9.69

שלום לחיילת הירוקה ושנה טובה,

כפי שאמרת לך מזמן, הסיכויים לפגישות בינינו קטנים מאוד. אם ניפגש פעם בחודשיים נוכל לברך על כך.

כרגע אני יושב באוהל מואר! הנראה כמו חדר עיון. כולם כותבים ומנסים להגיע לניסוח של מכתב אחיד, שישוכפל וישלח לכל החברות. הפתיחה היא בנוסח: "מסרי דיש לכל החברות האוכל כאן טוב, אבל..."

לפני יומיים נשברו לי המשקפיים, לכן לא השתתפתי בהכנה לבוחן "אות הקלע". השגתי משקפיים כרגע האחרון והשתתפתי בבוחן. מיבן שעברתי, ואפילו השגתי תוצאה הקרובה ל"מצטיין". כרי שתביני את משמעות העניין, עליך לדעת, שכ-40% מהפלוגה לא עברו את הבוחן הראשון ונאלצו לעשותו שנית. שוויצר, נכון?

קיבלתי את המשכורת הראשונה שלי בצבא: סך של 33.4 ל"י טבין ותקלין. המשכורת, אמנם, לא עומדת ביחס מדויק למאמץ המושקע, אך בכל זאת נעים לקבל משהו מן הצבא ולא רק לתת...

שנה טובה גם לשאר הבנות שאתך.

להתראות

יובל

15.9.69

שלום יהודית,

אני כותב עדיין מבסיס "השלווה", שאני נמצא בו כבר חמישה ימים. אנו קוראים למקום בית-הבראה, ובאמת התנאים כאן עולים בהרבה על אלו שבבסיס הטירונים. אנו אוכלים בהגשה כמויות בלתי מוגבלות של אוכל טעים, מבקרים בשקים יום יום, מתקלחים במקלחת חמה, מבלים שעות רבות בקריאה, כתיבה, האזנה לרדיו ובעיקר בשינה.

...הקבוצה שלי הפכה ליכוככת* בבסיס זה. הולכים בשלוש ובשירה לחדר האוכל, לבושים בקפידה בכל שעות היום, וכל אלו הן תופעות בלתי רגילות. לכן אנו מפורסמים וקוראים לנו "משמר השריון" ומרחמים עלינו. אני מקווה שנצליח להיפגש איך שהוא...

להתראות ולהשתמע

יובל

17.9.69

ליהודית שלום,

...השמירה על הבונקר איפשרה לי לישון 7 שעות. בלילה נחת כאן הליקופטר שהביא פצוע ודרוג מן הקו. בהחלט לא נעים. אנב, גם במקום הקודם שבו הייתי, ראיתי, איך מביאים סגן שנהרג מיריית צלף. אני מקווה שלא תיאלצי לעבור חוויה דומה. תפקידנו העיקרי לסייע לקו. היום, למשל, הייתי זבלן ובאמת הרגשתי שאני מסייע מאוד לקו...
מכתבים לאחר ה-22, שלחי לפי הכתובת הרגילה. ברור? כן, המפקד.

להתראות

יובל

[הקו = קו נר-לב בתקומת ההתשה]

18.9.69

שלום יהודית,

...בערב חוינו בסרט - "פנטומס חוזר". אנב, מקרינים כאן סרט בכל ערב.
אני שומר יום, כלומר: הבוקר ב-06:00 העלו אותי ועוד חייל על דיונת החול הגבוהה ביותר בסביבה, והושיבו אותנו במין סוכה מאולתרת. עלינו היה להשקיף ולדווח על כל תנועה חשודה, אווירית או יבשתית. רואים מכאן מרחבים עצומים. בטלה ארוכה של 12 שעות...
קיבלתי 'שנה טובה' מהבית שנשלחה לפני 9 ימים.
הלימודים בתיכון מתנהלים במלוא הקיטור והמנהל כבר רודף אחרי המאחרים לשיעורים. דם הרי אינם סובלים מדי וכבר יש לתלמידים ולמורים סדרת חופשות ארוכה...
עכשיו את מבינה, ודאי כמוני, מה משמעותו של בית ומה משמעותה של חופשה...
חס כאן למעלה על הדיונה, אך כיוון שזה מקום גבוה נושבת רוח כל הזמן וההרגשה די נוחה. ועם זאת דרוח מעיפה טונות של חול, והמעטפה שתקבלי תהיה ודאי מלאה חול אמיתי מאי-שם."

להתראות

יובל

20.9.69

ליהודית שלום,

...שבת במתנה. איזה עם משונה הוא העם היהודי - הוא נלחם ברציפות שישה ימים בשבוע, אך כשמגיעה השבת, נפסק הכול, חוץ מעבודות חיוניות. בשבת כולם נחים. כצבא לומדים להכיר בחשיבותם של הרבה מושגים, אשר, בדרך כלל, בחיים האזרחיים מולולים בהם: הבית, החופשה וגם השבת מקבלים כאן משמעות חדשה.

יובל

22.9.69

בעצם הייתי צריך לברך - גמר חתימה טובה, אך הקשרים ביני לבין הדת נותקו מזמן. כך שלברכה מזויפת לא יהיה כל ערך. הסידור הזה של יום עבודה ויום מנוחה לסירוגין מתחיל למצוא חן בעיני ואני שוקל, אם להציע לרמטכ"ל להנהיגו בצבא בקביעות.

שלום ולהתראות

שלך

יובל

25.9.69

שלום יהודית,

אנגלית - 8, עברית - 8, ספרות - 8, הבעה עברית - 8, פיסיקה - 9, כימיה - 9, היסטוריה - 9, תנ"ך - 9, מתמטיקה - 10
אלו הציונים שקיבלתי בתעודת הבגרות. זה בהחלט לא רע. דם דרי היו צפויים. לפחות אין אכזבות.

אני מקווה שגם את עברת את הבחינות בהצלחה, וציוניך נאים לעין. גם לנוח בצבא אין נותנים. במקום מנוחה הצדריים שלחו שישה מאתנו לפרוק 12 חביות דלק ו-200 גדיקנים ולהעמיס כמספר הזה חביות וגדיקנים ריקים. העניין ממש מבודת בבוקר היה מסדר נשק. אלו שנשקם היה מלוכלך קיבלו מסדר נוסף בצודים. וכשבאו לקחת סבלים, לקחו את אלו שנשקם נקי. ולכן החלטתי ללכלך את הנשק שלי מהיום והלאה...

להתראות

יובל

27.9.69

שבת שלום, יהודית, והג שמת,

...שוב שבת. הפעם, במיוחד המנוחה היא במקומה, כיוון שאני טובל מכאבי בטן. החובש נתן לי מין תרופה מרה לשתות. אני מקווה שזה יעזור. בכל אופן המצב לא טרגי. קיבלתי דרישת שלום עקיפה ממך באמצעות דני שחברתו אתך בטירונות... נאמר לי, שאת מסיימת את הטירונות בעוד שבועיים. אם לא תגיעי הביתה, אבוא לברךך במתנה שלך...

להתראות בקרוב

יובל

6.10.69

שלום יודית,

...אחרי שנפרדנו היה לי מסע טרמפים מוצלח ומהיר...

ראיתי את הסרט 'תינוקה של רוזמרי'. סרט מוזר ומפחיד, שאינו אומר הרבה בסופו של דבר, ראיתו אינה חיונית.

אל תתייאשי והמשיכי לכתוב. כתבי, לאן את נשלחת וציניי ברמזים באיזה בסיס תשרתי...

שלום ולהתראות,

מהחיל שלך

יובל

19.10.69

שלום גזרי,

...עברתי את בוחן 'רובאי 3'. זהו בוחן בשראות, הכולל את התחומים האלו: אומדן מרחקים,

הסוואה, תנועה בהסתר, בחירת נתיב התקדמות ובחירת נקודת תצפית. הבוחן היה קל ואפילו

טפשי, אם כי חלקו היה בגשם שוטף.

בשבת ביקרו הורי בבסיס, ומובן שהופעתו של אבי יצרה סנסציה, וחייבה מכיים רבים לקפוץ לדום ולהצדיע. הם הביאו לי חבילה רצינית, שהייתי מוכרח לחסלה עוד באותו ערב, כדתאם להוראות הרס"פ...

היה לנו בוחן קצר בהיסטוריה של השריון, ולאחריו הציגו פעם נוספת את הסרט 'תיק איפקרס',

ויתרתי עליו וזכיתי בשעות שינה נוספות.

מנסים להתרגל לטירונות חורפית...

את כבר לא תראי כאן כלל גשם, לכן אנסה לצרף טיפת גשם למעטפת.

להתראות

יובל

25.10.69

שבת שלום גזרי,

השבת הבאה תהיה השבת האחרונה בטירונות. החברה עליוזים למדי.

אמש נערכה ארוחה חגיגית בהשתתפות הסגל, כולל המ"פ. הארוחה לא הצטיינה במיוחד, אך מצב

הרוח היה מצוין. שרנו כל הערב, לגלגנו על המדריכים, בקיצור היה שמח.

בבוחן 'אות היכולת' קבעתי תוצאה של 9 דקות ו-11 שניות (הפער ביני לבין המצטיין 11

שניות). המצטיינים זכו בחופשת שבת... איני שרוי בדיכאון, אלא מרוצה מההישג. אני יודע

שהשקעתי את כל יכולתי בריצה, וזו התוצאה הטובה ביותר שיכולתי להשיג באותם התנאים.

ביום חמישי בערב נערכה מסיבת סיום, שהיתה מוצלחה מאוד. לאחד שסיכמו המפקדים את הישגי

המחזור, הישגים שאין לרתבייש בהם, נערכה תחרות ידע בין הפלוגות. פלוגתי (ג') זכתה. המפגים היו מתוחים למדי ונגדו מהמשחק כילדים. בחלק הבידורי הציגה כל פלוגה את תכניתה, וכרגיל פלוגה ג' היתה המוצלחת ביותר.

המסיבה נערכה תחת כיפת השמים, ולפתע החל לרדת גשם. עברנו לאולם שהוכן מראש והמשכנו באירוע. לסיום הופיע צוות קטן של להקת השריון כולל אבי טולדנו. החלק הטעים של המסיבה הוגש בחדר האוכל. הלכנו לישון ב-24:30, אך למחרת השכמנו, כרגיל ב-04:50. למולנו היתה לסגל מסיבה נוספת והמרריכים, שהשתכרו, התעוררו רק ב-07:00 ואנו זכינו בשעות שינה נוספות.

להתראות בקרוב

יובל

29.10.69

שלום גודי,

מכתב זה נכתב, כשאני על מגדל שמירה. מהלקתי תורנית היום, ביש-מול. דווקא ביום השריון, ושאר המחלקות יעשו חיים...

בודד על המגדל, פנוי להרדורים, לכתיבה ולקריאה (אם דאגת לעצמך מראש לחומר מתאים). התפקיד פסיבי למדי והשטח כולו שקט, חוץ מכמה ערביות, שעוברות מדי פעם סמוך לגדר, ואני מגרשן.

אתמול נערכו כאן, כבכל מקום אחר, בחירות לכנסת ולראשויות המקומיות. כמובן שהצבעתי, מקווה שאף את מילאת חובתך האזרחית...

באשקלון הוקמה רשימה מקומית שאותיותיה הן א.ש. (אשקלון שלנו). בראשה עומד נחום כפיר ויוזמיה הם כל החבר'ה - אבא של גבי, אמא של רותי ואחרים. בזמנו הם הציעו את אבי (שלא התלהב), אך זה היה מטעם המערך. נראה שלא נמצא מעמד מתאים שרתקבל על דעת המפלגה, ולכן הוקמה רשימה נפרדת. הצבעתי עבורם, אף על פי שאני משוכנע שלא יזכו בניצחון, ויאלצו להסתפק רק בשניים-שלושה מקומות בעירייה.

כבר שישה ימים, שלא קיבלתי מכתב ממך, בוודאי תקלה בדואר...

להתראות

יובל

1.11.69

שלישי ג'תי

כבר כשראה המורה האחרון שאני בורג לק מן הלימודים
ושגרי עם האור האחרונה שלי באין לי כל בטחון
אז לא מביא לידי יחד עם לוי, זאמחיל מיד ללמוד
אם התקבלו, אולי שיהיה לי כוונה.
קבלתי את מכתבים ממך מן ה-22 ו-ה-26 את-28.
הוצר אולי הריש את מאווי הכספרים. להמשיך לקיים
כתרם את מכלול, להעביר למעלה ומהמז' וממז'
ואילו צורה את כזוגה שהפונה קרה מבי ואמר
מטאמ את המז', אתי זמאר לצלמי שהזמיר מהלוא
באמצע זמזמ לוי כל כך גבוה כבי שניאה לק כנא
ככל לבק לוצ'י ככאי לצבוי יכבב את הפקונה
פעמיים, והי' זמזמ ללבוה בני שמקדי וליז בני
שמעתי, מבוך זכו. ממכך עם הלוא המוסר.
מה חזק אולי: זכבן ית מכין הובש אצלנו קלורה
זי המזמיר, כמזמיר היה ערך המז' כלואה לוי
כבי'י קצרה, ומזמיר יום חמישי צד סלור הלבוים
היה יום זמזמן, זה לא היה כביון שגר, אך זכין
אמן בינו סלויים ממזמיר מאומות.
הכנעתי לשים הסיוס מתחילת דמז'י. אלו מהלוא
כל יום את ממזן האומות שלנו, וזמזמ של שרפה

הנה משהו שכתבתי שכתבתי לכתובת יד בידו (לכבוד)
 את כולם והפך, הוא מלווה כיריות יוקלצונים (כבוד)
 על כבודך) מהם? כמותי עם וקטגוריות. הכסף גדול
 וזה לא מה שאני רוצה. כולם.
 אני מרגיש גנתי שפסקת את כבודי. לצדו אין.
 גורל לעולם והכיתה הקבוקה האולי? לכולם דתו של
 שקצים אחרים. ככל אופן, מצרם זה יזכי ככל הנראה
 שלק את גורו וכדור הארץ הם גורמים לקרן אולי.
 את הם נכדים חזלי? לכתובת אולי? במשך חזלי
 לביא לקרן וקבוצה נכאה.
 את הברכה הנשנה שחיה לי אולם בקרן הנשנה.
 זה את שלום לך ולחברותי.
 שלק יוכל.

5.11.69

שלום גזדי,

...בשעה טובה סיימתי את הטירונות במסדר סיום תגיגי שנערך ביום ראשון אחר הצהריים (ה-2 בנובמבר). בכורך ערכנו חזרות בגשם שוטף, אך אחר הצהריים שרר מזג אוויר מצויין. הורי וג'ורא הגיעו... הטירונות שלנו היתה הקשה ביותר בהשוואה לפלוגות אחרות בכסיס. ועם זאת הייתי חייל טוב, ואפילו מצטיין. אכזבה קלה נגרמה לי, כשלא קיבלתי את הטר"ש, שבהחלט הגיע לי, אך אצליח להסתדר בלעדיו בהמשך "הקריירה" הצבאית שלי...

ביום שלישי בכורך עזבנו את הבסיס, וב-10:00 כבר היינו בבסיס החדש. חולקנו ליחידות לפי המקצועות בטנק ורתחלנו בלימודים במלוא המרץ. לומדים כאן עם מחברות, ממש כמו בביה"ס, אך קצב הלימודים דחוס הרבה יותר. כמו כן יש שיעורים מעשיים רבים, והם המעניינים והחשובים יותר. מדרגע הראשון התחלנו לעלות על הטנקים ולטפל בהם ואנו כבר מרגישים רגש בעלות עליהם...

להתראות

שלך

יובל

8.11.69

שלום גזדי,

... בחוץ גשום, אך בתוך האוהל נעים והחבריה עסיקים בעצמם בקריאה, בכתיבה ובאכילה. בדברים רבים הלימודים כאן מוכיחים בית ספר לנהיגה, וכשארצה להוציא רישיון נהיגה אורחי, יהיה לי בסיס ידיעות רחב... בשעת תורנותי במטבח, ביקר אותי אבי (הפתעה נעימה). החברה כאן טובים יותר מאשר בבסיס הקודם, כיוון שהגזבניקים למיניהם אינם נמצאים כאן. היחס הוגן, התנאים נוחים, מעניין יותר, ויש הרגשה שמבצעים דברים של ממש ולא מבזבזים זמן על שטויות... מומן לא קיבלתי מכתבים ממך, אבל מקווה שטוב לך בעבודה שביצעת... יש סיכויים טובים לפגישה. כשאת בחופשה, התקשרי להורי ובררי מה מצבי...

שלום ולהתראות בקרוב

יובל

17.11.69

שלום גזדי,

חזרתי לצבא לאחר חופשה קצרה, וכתמיד, רגעי החזרה הם הקשים ביותר. בעיקר בהתחשב בעבודה שהמרחק מן הבית לצבא הוא בסך הכול רבע שעה. במוצאי שבת חזיתי בסרט "דומאו ויוליה". זהו סרט יוצא מגדר הרגיל, קשה לתארו במלים. הבמאי

האיטלקי הצליח להפיק חיים בטרגרדיה השייקספירית המיושנת. הסרט כולו חי ואמיתי למרות הרקע העתיק שלו ולמרות שהשחקנים דוברים את חרוזיו המסובכים של שייקספיר. אני באמת לא זוכר סרט שבו התרגשתי כל כך מתוך הזדהות עם המתרחש על הבד.
בקולנוע פגשתי את המיפ שלי מן הטירונות. הוא גבר לעניין, ויש לו אשה "חתיכה", והיה נעים לשוחח איתו. כן פגשתי אחדים מן החברה: לוי שפרן, טובה, בלהה, חיים ארוך וכן את זיוה, שאותה לא ראיתי מאז גיוסי...

להתראות

יובל

22.11.69

שבת שלום גזדי,

...כיום שישי אחה"צ הגיע אבי לבסיס בדרכו הביתה. כרגיל עשתה הופעתו רושם על החברה. בכלל, תמיד כששומע מישהו על דרגתו של אבי, מתפלאים על כך שאני לא מנצל זאת. לי זה מובן מאליו, ומעולם לא חשבתי לזכות בטובת הנאה בזכותו, אחרים אינם יכולים להבין זאת. עניין של חינוך, כנראה.

אני מניח שהבנות כבר סיימו את הטירונות. אם ידוע לך על כך, אנא כתבי...
אני מקווה, שלא נגרמו לך משברים משפחתיים בגלל היעדרותך מ"בר-המצווה", ואם נגרמו, ודאי שלא היו רציניים, כפי שהצגת זאת. בכל אופן אני נוטל את כל האשמה על עצמי...

שלום ולהתראות

יובל

25.11.69

שלום גזדי,

כבר שבוע וחצי שלא קיבלתי ממך כל ידיעה שהוא, ואני קצת מודאג וקצת כועס. כדאי שתתחילי ללמוד גזרו לקראת הפגישה הבאה, או מוטב שתכיני לעצמך נימוקים משכנעים...
אנחנו לומדים קשר. זהו משחק משעשע למדי, כך ששעות הלימוד הרבות עוברות במהירות. זכיתי לשבחים רבים בזכות הקול הרדיופוני שלי, ורבים הציעו לי לעבור לגלי צה"ל. ובכן, מה את אומרת? בתחילת השבוע עברתי יום אחד במטבח הארוך, והיום הזה רופף את עצבי. זוהי באמת עבודה מעצבנת, דגמשת ללא סוף וללא תכלית במשך 17 שעות.
...כרגע אני מאוין ליגשש החיזור. כרגיל, הם מצחיקים מאוד והחברה מתגלגלים יחד עם הקהל שברקע...

להתראות

שלך

יובל

30.11.69

שלום ג'ודי,

הצטערתי שלא יכולתי לבקרך בשבת, אך מצבים אלו בלתי נמנעים. את זוכרת שרציתי פעם, בצורה טפשית, לנתק את הקשרים בינינו, כיוון שהצבא יגרום למרחק ולקשיים בהמשכת הקשר. אני שמח על כך שהקשר לא נותק, אך עלינו ל"סבול" את המרחק ולהמשיך בקיום הקשר. נסי לסדר לך חופשה בחנוכה. הצעתי - התקשרי לקצינת החץ שלך והסבירי לה את המצב, אולי היא תסכים לסדר לך חופשה במועד הרצוי לשנינו.

סיפרתי לך שקיבלתי מכתב מבחור, שהיה אתי בטירונות ונמצא בגדוד שלך, שמו דוד לוי. הוא בחור נחמד ומעניין, שעלה לארץ ממרוקו, בעליית הגוער. משפחתו האמידה נשארה במרוקו, ואין לו כל קרובים בארץ. הוא אומץ על ידי משפחה ישראלית ודתאקלם יפה. נסי לקשור אתו קשרים, או לפחות העבירי לו ד"ש ממני.

הורי סיפרו לי על המסיבה ה"בומבסטית" שהיתה אצלך. מסתבר שזה היה באמת מאודע רב רושם עד כדי הגזמה. אין ספק שהאורחים עשו חיים, אך אני לא מקגא בחיילים שהכינו את כל העסק. אחד מהחבריה כאן נתקף יאוש, כיוון שהחברה שלו הגיעה לשריון ומשרתת בסיני כמנך. ובכן, את רואה שאנחנו לא יחידים במצבנו...

לתראות בקרוב

שלך

יובל

6.12.69

שלום ג'ודי,

אני בבית ב"רגילה". השבוע שעבר היה עמוס ומתות... נהיגתי בטנק השתפרה, אני מרגיש ביטחון בנהיגה, ואף נחשב לאחד הנהגים הטובים. יום נהיגה פירושו: השכמה ב-04:20 לצורך טיפול לפני תנועה, ושינה לא לפני 22:00 בגלל טיפול אחרי תנועה, וכשיש יומיים כאלו בשבוע, זה באמת קשה.

הזהירו אותנו שלא נצא ל"רגילה" אם הטנקים לא יטופלו כראוי. האוהרה דרבנה, והקדשנו שעות רבות לטיפול, גם על חשבון שעות השינה והמנוחה...

את ערב השבת ביליתי בשינה עמוקה. בשבת בבוקר עליתי למרכז ופגשתי רבים מדגוער האשקלוני.

חבל שאת אינך עימי, ואני עדיין משלה את עצמי שתצליחי לקבל חופש. הגוער האשקלוני דורש בשלומך...

שלך

יובל

7.12.69

שלום גזדי,

...נסעתי לת"א לבית סבי יצחק, התאספו שם הדודים מאילת, קרובים מארה"ב וסעיפים שונים של המשפחה. סבא שלי, המחבב טקסים כאלו, ערך הדלקת נרות חגיגית, כשרוא המברך, ואחותי אולצה לקרוא קטע מ"ספר המכבים". מובן, שחולקו גם דמי חנוכה, לכיבות וסופגניות. בסך הכול זה לא היה נורא, וחייבים להשתתף באירועים כאלו כדי לשמור על הקשר המשפחתי (את ודאי צוחקת עלי בגלל "מקרה הבר-מצווה" המפורסם שלך, אך תודי שיש הבדל עקרוני בין שני המקרים).

היום התחלתי בבטלה המאורגנת. בלעתי ספר של דיימון רניון (עיתונאי אמריקאי, נפטר ב-1945, כותב על חיי העולם התחתון בשנות ה-20 וה-30), והתחלתי ספר נוסף....

המצב בתיכון הולך ומחמיר. גם עוררה עובר, וכמעט כל צוות המורים הוא חדש וצעיר. כרגע אין אף מורה לעברית המתקבל על הדעת, ואני מניח שהרמה ירדה מאוד. מילא, העיקר שגמרנו עם כל זה.

הכול אני מבין, רק מדוע את אינך כאן, איני מבין? השאלה רטורית, אבל בכל זאת אולי תצליחי לצאת? אם תגירי, שאני נשמע טפשי, את צודקת.

שלום ולהתראות

יובל

עם ה"איליטים" בבית סבתא רוחמה וסבא יצחק - 1962

9.12.69

שלום ג'ודי,

...בתכניתי להגיע אליך לשישי שבת. ביום א' אני צריך לחזור לבסיס רק ב- 11:00. כך שאוכל להישאר אתך לילה נוסף...

ועוד משדו חשוב - שולמית ינון [המורה לספרות] ביקשה את החיבורים שלי מדתיכון, כדי להרגים אותם באוניברסיטה בירושלים. שוויצר, נכון?

להתראות

יובל

19.12.69

שבת שלום יהודית,

...אני שמח שרמצב בינינו הוברר ונפתר בצורה כזו, אך עליך להבין כי שתיקה אינה פתרון, והיא רק פותחת פתח להשערות קיצוניות ומוטעות.

בהודמנות זו אני רוצה לבקש ממך, שאם תרצי אי פעם לנתק את הקשרים בינינו, תודיעי לי על כך בבירור. אין צורך להתנצל או להצטדק, אלא להגיד במלים פשוטות, כי זהו זה. מובן שאני מצדי מתחייב לנהוג בצורה זהה, כל צורה אחרת של פרידה מגדילה את הכאב, יוצרת חשדות ומונעת המשך ידירותיים להבא...

נהגנו בטנקים בטור אחר, על הריונות סמוך לחוף ניצנים, כשחצינו את הכביש הראשי וכינו בקהל מעריצים קצר רוח, שצפף כל הזמן בצופרים. וביום המישי נערך בוחן מסכם שהיה די רציני. אני ועוד חייל קיבלנו את הציון הגבוה ביותר - 93% בממוצע - והיו לנו סיכויים טובים לצאת לחופשת שבת, אך זה לא קרה. מה שיותר מרגיז הוא שהוציאו לחופשה חיילים אחרים בזכות פרוטקציה, (ובכלל יש לי טענות כלפי נוהל החופשות בקורס). בקשתי לנסוע לאזכרה של סבתי ז'ל נדחתה, אך לבקשות אחרות, הגראות חסרות ערך, נענו. אם תחליטי לבקר אותי בחופשת השבת שלך, דתקשרי אל הורי ובואי אתם...

להתראות בהקדם האפשרי

יובל

26.12.69

שלום יהודית,

אני עדיין בכית. הרופא הצבאי באשקלון (ד"ר הורוביץ) קבע, שעדיין אינני בריא [יובל חלה בחזרת] ופקד עלי להישאר בבית ימים נוספים. נודע לי מאבי, שיש כרגע 20 חולים בפלוגה שלי, ולכן כמעט ולא הפסדתי חומר, גם זו לטובה... לפני דקות מספר צלצלתי לאמך, והתברר לי, כי היית בבית. איזה פיספוס. אני חוזר ומבקש: צלצלי לביתי, כשאת בחופשה. לך יותר נוח לצלצל, כיוון שאינך מטריחה את השכנה כמוני

[הקשר נעשה באמצעות הטלפון של השכנה] גיורא מבקר אצלי מדי יום. הוא עובד קשה בבניין.
אך, לדעתי, זה עדיף על בטלה מקוה שהמחלה תשתעמם ותנטוש אותי.
יש סיכוי שניפגש בעוד שבועיים...

שלום ולדתראות

יובל

4.1.70

שלום ג'ורי,

אתמול קבלתי 5 מכתבים ממך... המכתבים יצרו אצלי מוסר כליות רציני, עליך להבין שאני נמצא
כמעט בכל יום בשדה, אך תירוצים ברבנות.

בשבת הגיעו הורי לביקור, נסענו לבאר-שבע וביקרנו באגדרטה בהגדרת של דני קרוון. אם לא
היית שם, אני, באמת ממליץ. נא לרשום זאת לחופשה המשותפת הקרובה שלנו...

היינו עסוקים כל הזמן באימונים בשדה. תרגולות ברמה של: צמ"פ (אני מקוה שאת מבינה את
הסינית הזאת). המגיד ביקר אותנו באימונים, ואפילו מפקד הגיס כיבד אותנו בנוכחותו. אני סבור,
שהם היו די מרוצים. בכל אופן אנו השתדלנו לבצע הכול על הצד הטוב ביותר.

בעניין התנאים פה - הרבר החשוב ביותר הוא היחס הטוב והלבבי מצד המפקדים. רובם, בייחוד
הממ"ם, עומדים על רמה גבוהה. הם אינם מתביישים לעבוד יחד אתנו ומשקיעים מאמצים כמונו
באימונים ובטיפולים. נערכות בקביעות שיחות פלוגתיות ומחלקתיות וכל בעיותינו זוכות לפתרון
יעיל ומהיר. התנאים האחרים סבירים. הרבר היחיד שחסר הוא שעות מעוזה ושינה.

לדתראות בהקדם האפשרי

יובל

5.1.70

בוקר טוב יודית,

אני בבית, לאחר יום אתמול המייגע, שבו עברנו כמעט כל היום כדי לזכות ב'רגילה'... בדיקת הטנקים החלה בשעה 09:00 ונסתיימה ב- 11:00, נותר לנו רק להחזיר את הזיווד של הטנקים ולהזדכות. בשלב זה החלו המדריכים 'למרוח' את הזמן. חששנו שבכוונתם לדרות את היציאה למחר. ואנחנו המשכנו בשלנו: אכלנו, החזרנו את הזיווד, הסתפרנו, קיבלנו משכורת, ואפילו ניקינו את מגרש הטנקים. השעה היתה כבר 16:00, העבודות הסתיימו. המדריכים התיישבו בצד אחד של המגרש, ואנו בצדו השני והתחלנו שרים שירי ייאוש. לאחר עוד חצי שעה נוספת של ציפייה מתוחה ניתן האות לחופש. בתוך דקות התארגנו ועפנו מן הבסיס. הביתה הגעתי רק בערב (טרמפים בשלוש מכוניות). בילוי הערב היה - שינה...

אגב, קיבלתי איב בקורס הזה.

להתראות בהקדם

יובל

12.1.70

שלום גזיר,

ראשית אני חייב לך התנצלות מעומק הלב הרגיש, על כך ששכחתי את תאריך יום הולדתך. זה באמת לא יפה, בעיקר בהתחשב בכך שאת זכרת את יום הולדתי ואף שלחת לי ברכה, ובכך אני מתנצל. בקשר לברכות - כרגיל. מה שאני מוכרח לציין הוא שבאמת חשתי שהתבגרת מאוד. אם אינני טועה הגעת בשעה טובה לגיל 16! בשבת, לאחר שנסעת, החלטתי ללכת לסרט כדי לא לשקוע בעצבות...

הערב הלכתי להצגה 'פנטסטי', ההצגה לא היתה כל כך פנטסטית, ומה שהיה גרוע יותר - ההתנהגות הברברית וחסרת התרבות של הקהל החיילי.

הבוקר עברתי בגינון - עררתי ושתלתי שתילים. באמת, לו ידע הציבור על עיסוקים המזורים של חיילי צה"ל המהוללים, היה שמת העיקר שמתכוננים להאריך את השירות... הסיכויים לחופשה נוספת קלושים מאוד.

שלום ולהתראות

יובל

17.1.70

שבת שלום גזיר,

...השבוע עבר עלי בעבודות חסרות חשיבות, מה שקרוי עבודות רס"ר (סיווד, חפירה, גינון, אפסנאות וכו').

ראיתי שלושה סרטים. 'הטוב הרע והמכוער', 'הנאשם' ו'הג'נטלמן הנוצץ'. שלושתם אינם יצירות מופת, אך טובים להעברת הזמן...

מסיבת הסיום נדחתה. בנות כמעט שלא יהיו וגם התכנית אינה עשירה, אבל מה זה משנה, אני מותר על המסיבה תמורת שעה אחת אתך (רומנטי, לא?).
כרגע אני מאזין לתכנית: "שלכם לשעה קלה עם שייקה אופיר...
למרות כל הקשיים אני מקווה שנצליח להיפגש במשך 1970.

לדבראות

יובל

20.1.70

לילה טוב, ג'ודי,

...הגעתי למחנה החדש ואני מרוצה ממנו, כיוון שהוא הטוב מבין האפשרויות שהיו לפניי. רוב חברי לקורס הגיעו למחנה האחר דווקא, ורק המיעוט המאושר הגיע הנה. בגדוד קיבלו אותנו בסבר פנים יפות והתחילו להחזיר בנו גאות יחידה. אגב, זהו הגדוד [גדוד 9]. שאבי היה בו פעם הסמג"ד שלו, כך שכרגיל אני ממשיך את המסורת...

מקווה שנפגש בהקדם

יובל

24.1.70

שבת שלום ג'ודי,

...אחזור לסקירה היומית: המשכנו בעבודות מע"ץ. היה לי ריאיון עם המ"פ. נשאלתי גם מה עיסוקם של הורי, ומוכן שעיסוקו של אבי עורר התעניינות. לבסוף הסכמנו שנינו, אני והמ"פ (שוויצר שכמנך), כי השריון משתכלל כל הזמן...
ביום שישי עברתי חוויה לא נעימה. שימשנו כמשמר כבוד לאורח צה"ל שנהרג בתעלה. לאור תרגול קצר נסענו לעיירה "נתיבות", המקום שבו נקבר ההרוג. הטקס היה די מוזעזע - אשתו הצעירה של ההרוג ואמו ייללו ושרטו את עצמן כדרך עדות המורת. הקהל כולו היה נרגש והצטופף סביב הארון, כשהוא כמעט רומס אותנו. נאמרו הספדים, ואנו ירינו מטחי כבוד. אף על פי שהעניין לא נגע לנו ישירות, הוא יצר מצב רוח עכור. אני מקווה שזאת הפעם האחרונה שאני חווה בכך...

הספקתי לתפור כמה עשרות כפתורים בבגדי העבודה שלי.
אחיה בבית רק בעוד חודש ימים. אני מקווה שנוכל להיפגש בזמן חופשתי. עד אז כתבי הרבה ואני מצדי מתחייב לכתוב לא פחות.

שלום ולדבראות

יובל

28.1.70

ערב טוב ג'ודי,
...למרות העבודה המרובה אני בהחלט מרוצה ורוכש ניסיון כנהג וכאיש צוות בעזרת תרגילים
חוזרים ונשנים. למעשה משיגים בכך את המטרה שלשמה מתגייסים - להיות לוחם...
בדרך כלל קר כאן, אנו לבושים רוב שעות היום בסוודר ובמעיל. קיבלנו גם לבנים חורפיים, ודם
זוכים לשימוש מתאים.
אני מרוצה גם מהמהלקה שלי. החברה בסדר ומתחילים לפתח תחושת יחידה, כלומר: עזרה
הדדית, גאוות יחידה והגוי משותף...

שלום ג'ודי ולדתראות

יובל

13.2.70

שבת שלום ג'ודי,
... נערך מסדר מגיד. כבכל מסדר שכזה, מתחילים בהכנות בלילה הקודם למסדר. הוצאנו את
המיטות מהחדר, הורדנו את האבק מהקירות ומדחקנו באמצעות מברשות נעליים, צחצחנו את
הרצפה ושטפנו את החדר, עד שאפשר היה להתגלח על הרצפה. רק אחר כך הכנסנו את המיטות
וסידרנו את החפצים האישיים. שכנתי לישון כ-01:00, והשכס בבוקר המשכנו בהכנות. לבסוף
היה המסדר ערוך ומכון לביקורת. הבדיקה היתה שטחית, אך המסדר השיג את מטרתו - סדר
וניקיון במגורים. בסיכום, זה היה סיום הולם לשבוע מפרך...
אחיו של ציון נפצע. זה גרם לאווירה לא נעימה אצלנו, אפשר רק לקוות שלא יהיו יותר נפגעים.

להתראות

יובל

20.2.70

שבת שלום גזר,

...את כועסת על מיעוט המכתבים מצדי. אני מבין היטב את דרגשתך, אך עליך להבין, כי הסיבות הן אוניקטיביות לחלוטין. מקווה שתיאור השבוע העמוס שעבר עלי ישכנע אותך. הלכנו לישון בחצות. אולם כיוון ששינה מרובה מדי עלולה לגרום להשמנה, העיר המ'פ את כל הפלוגה בשעה 01:30. עד 03:00 ניקינו וליקקנו את הסככות. למזלנו, היתה השכמה "מאוחרת" ב-05:30. בסיכום ישנתי באותו לילה המון - 4 שעות תמימות. רק השבוע התחלתי להבין בדיוק מהם חייו של טנקיסט, או כפי שאומרים בצה"ל: "כובע שחור - חיים שחורים".

איני רוצה שתקבלי את הרושם, כי אני מתאונן או בלתי מרוצה. להיפך - השבוע היה מעניין במיוחד ומצב הרוח היה גבוה. הגענו, סוף סוף, להגשמת המטרה שלשמה התגייסנו - להיות לוחמים בצה"ל. על האימונים עצמם איני יכול לספר הרבה, מסיבות מובנות, אך כדי שיהיה לך מושג אצין, כי מטרת האימונים היתה לתרגל את ניצול הטנק כיחידה לוחמת בכל המצבים האפשריים וכנגד כל אויב אפשרי...

לילה טוב + 1385 נשיקות

יובל

24.2.70

שלום לך גזר,

...ובכן גבירתי היקרה, התנהגותך בצבא, כפי שהיא משתקפת במכתבים, אינה מוצאת חן בעיניי. איני רוצה שתקבלי את דברי כהטפת מוסר או כמתן עצות, אך הרשי נא, לעבודך הנאמן, לשפוך את לבו לפניך בנושא זה: לדעתי הצבא לא בא לשרת את האדם, אלא להיפך - החייל הוא המעניק שירותיו לצבא. משום כך מציב צה"ל את החייל היכן שנוח לו, ולא היכן שנוח לחייל. אם שתי השאיפות, של צה"ל ושל החייל, משתלבות - מה טוב, ואם לא - על החייל לבצע את תפקידו הדברתי גם אם השירות לא כל כך נעים. זוהי ההקרמה.

כבר הספקתי להכיר את מעמדן של הבנות בצבא, המאפשר להן לעשות הכול, אך בכל זאת, קצת ריסון. עליך לבצע את עבודתך, גם אם אינה מעניינת, וגם אם המ'פ הוא גורילה בלתי מהונכת. במשך כל הטירונות היתה לי הרגשה, שיש לי מזל, החל בשטויות וכלה בדברים רציניים. ההרגשה הזאת שמרה על מצב רוחי הטוב ואיפשרה לי לעבור בקלות את התקופה הקשה. אני ממליץ על תרופה זו. בסך הכל, אם תרגישי טוב בצבא, יעבור השירות מדר יותר ותסבלי פחות. כדאי שתחשבי על הדברים מתוך סלחנות לחוצפתי המחפירה.

כפי שסיפרו הורי בביקורם כאן, המצב הוא כדלהלן - גיורא עדיין בקלט, ולא ברור לאן יילך. גבי "עלה" לארץ וכרגיל מקטר ואינו מרוצה. ויקי נשלח לקורס חובשים למרות התנגדותו הגמרת. אני כבר סופר את הימים לחופשה המתקרבת, ומקווה שנצליח להיפגש בעוד שבוע וחצי.

עד אז להתראות וכתבי הרבה,

יובל

שלום ג'ודי,

עוד מעט חצות והשבת מתקרבת לסיומה. זו היתה שבת מכובדת, כי בלעדיך הכול תפל. כל השבוע חיכיתי לרגע שאוכל לנשק אותך, אך בנואי הביתה התברר לי שלא יהיה רגע כזה. הפגישה עם החברה לא הועילה. מצב רוחי היה שפוף במשך כל הזמן. זו לי הפעם הראשונה שהרגשתי במרחק שנוצר ביני ובין הגוער. היתה לי הרגשה, כי הכול כאן ילדותי, חסר חשיבות, פרובינציאלי. שום דבר אינו משתנה כאן - אותן הבעיות, אותן הרכילויות ואותן החכמות, ואם הכול אינו משתנה, ואני חש בכך, מסתבר שאני השתניתי. העולם האחד שאני נמצא בו, הצבא, הוא הרבה יותר מבוגר, הרבה יותר חשוב ואמיתי. בגלל השוואה זו אני מרגיש בקטנוניות שכאן את ודאי מרגישה כמוני וביתר עצמה, כיוון שאנשים שהכרת נדרגו ונפצעו, ולעומת המוות נראה הכול חסר חשיבות...

בקיצור, הייתי מוותר על עשר חופשות כאלו תמורת חופשה אחת אתך. דיווח על השבוע שהלך. לאחר שנפרדנו הצלחתי להגיע הביתה בתוך שעה בטרמפים בשש מכוניות, וחזרתי לבסיס אחרי 01:00.

פלוגתי זכתה ב'אפטר' בזכות ההצלחה בבוחן הצוות. יצאנו לבאר-שבע והלכנו לסרט 'קיד וקסידו'. סרט מצוין, על אף שנרדמתי כמה פעמים במהלכו. דקלה, הנהגת הצבאית, הסיעה אותנו העירה לספר... מסתבר שלאחרונה לוקחים הרבה בנות לתפקידי נהגות בצבא. לי נראה הדבר די מוזר ולא כל כך כדאי, אך אינני רמטכ"ל, ואפילו לא טר"ש.

כיוון שנאלצנו לחכות לספר, התישבנו על המדרכה והתנהגנו כמו כל החיילים. שרקנו לעוברות ושבות, שוחחנו בקול רם, בקיצור, עשינו את חיי האזור תוססים יותר. בסופו של דבר הצטלמנו, אבלנו גלידה במונטנה שיחקנו כדורגל שולחני וחזרנו לבסיס. עברנו עד מאוחר בלילה כדי להשלים את ההכנות ליציאה, השכמנו ב-04:30, וב-09:30 הייתי בבית.

אילו היית גם את בבית הכול היה יכול להיות נפלא, אך בלעדיך זה חסר טעם...

שלך

יובל

שבת שלום, ג'ודי, ובוקר טוב.

השעה 07:30 בבוקר שבת אביבי, וכבר הספקתי לקום, להתרחץ ולהתארגן, ומה עושים עכשיו? כמוכן מכתב, וכמוכן לך. ראשית התנצלותי על כך לא קיבלת ממני מכתבים במשך זמן רב. מכתבך האחרון היה כועס עד וועם ואף התחיל לאיים אימים. אני חייב להסביר. כשרה קצת קשה לכתוב. אני מבין שאת כועסת, אך תביני שלא תמיד אני יכול לכתוב, והאמיני לי, שאני משתדל לכתוב ככל שאני יכול... השבוע נודע לי, שאחד מחבריי לטירונות נפצע בידו קשה למדי בזמן שהותו בתעלה. אני מניח, שהוא מהגרוד שלך, שמו מאיר ודשקו. אם יאפשרו לי אגש לבקר אותו בביה"ח בבאר-שבע.

תג פורים הגיע, וככל חיילי צה"ל עובר עלי התג בתורנויות, או כמו שאנו שרים בדרך לחדר
האוכל: תג פורים, תג פורים,
בבסיס נשאים,
ושומרים ושומרים...

כרגע מתחוללת בחוץ סופת חול איומה המלווה בגשם מרגיז. מזג האוויר כאן בזמן האחרון ממש
השתגע - יום אחד חמסין מדברי ויום שני גשם חורפי.
השפתיים שלי מתייבשות בגלל היובש המדברי, ואני מכיר לכך תרופה מצוינת, נכון? הבעיה היא
תמיד כיצד להגיע אל התרופה הזו, ומסתבר שזה תמיד מבצע מסובך.
אני נהגה מאוד ממכתבך שרם הרבה יותר מעניינים וכנים מהמכתבים שלי. אל תכעסי אם תחול
שוב הפסקה במכתבי...

תג שמת, שלום לך ולהתראות

שלך

יובל

23.3.70

שלום ג'ודי,

כשהקיסם בפי, הטרנזיסטור לימיני ומבחר חבילות לפניי, אני יושב שוב לכתוב לך. כיוון שאת
כותבת כל יום, אני מקבל את מכתבך בכל יום (מוזר, לא?) וזה בהחלט לא רע, נשארו לך רק עוד
כשנתיים וחצי להמשיך בקצב זה, אלא אם כן תחליטי להגבירו...
אני מבין שהפכת לדמות פופולרית בגודוד שלך. אותי זה לא מפליא, אך גבירתי - היוזרי לבל
יסתחרר עליך ראשך הנהמה, פן אחבוט בך. מספיק שאני שחצן. את צריכה להיות צנועה כיאה
לבת ישראל כשרה.
עליך להיות בבית, בתאריך שקבענו, בכל מחיר, שאם לא כן יהיה רע מאוד או אפילו גרוע מזה.
גבירתי אני מבטיח שהמאמץ כדאי...
היום ראה אחד החבר'ה את ההערכות, שנתנו המפקדים לחיילי הפלוגה. מסתבר, שזכיתי
בקומפלימנטים לא מעטים. את רואה, לא רק את מצליחה בצבא...

להתראות

שלך

יובל

שלום ג'ודי,

...להלן פלש בק' על התרגיל החטיבתי הגדול שנערך אי-שם בנגב. מספר צוותים של פלוגתי השתתפו בתרגיל, ולמולי, אני הייתי באחד מרם. זו היתה חוויה גדולה. כדי להגיע לשטח הסיעו את הטנקים על מובילים, כשהצוותים נוסעים ברכב ליווי. בגלל אי סדר מסוים, הטנק שלי איחר ונסע בלי ליווי של הצוות. ואז התברר, כי הטנק נמצא בתנוון במרחק של 10 ק"מ. בקיצור, נתקענו באמצע המדבר וחיכינו לטרמפ. רק לאחר יותר משלוש שעות תפסנו טרמפ עם מקהלת הרבנות הצבאית, שהיתה אמרה להופיע בלילה לפני הגדוד. אל המקלה התלוותה קצינת החינוך של החטיבה, אשר הביאה חבילות שי לחיילים. לחבילות צורפו מכתבים, פרי עטן של ילדות קטנות, בנוסח: "תהיה חייל טוב ותמות בגבורה". בקיצור, היה עליו. התרגיל עצמו היה חוויה "לא נורמלית" ואתגר גדול לנהגים. ביום שישי, כשנמנמתי בחדרי, העיר אותי לפתע סמל המחלקה ושאל אותי, אם אני מעוניין בחופשה קצרה. משום מה לא גיליתי התנגדות. תוך דקות יצאתי לדרך ותפסתי טרמפ מצוין עם המח"ט שלי! שוחחנו על התרגיל (הוא 80% ואני 20%). הוא השוויץ בפני וסיפר על הצלחתה הגדולה של החטיבה בתרגיל... השבוע התחלתי לעבור מבדקי קצונה. המכתבים מעניינים מאוד ויתרונם העיקרי שרם מסתיימים בצדריים... הלילה אלון בבית סבי בת"א, ובחברת מספר חברים נעשה "חיים משוגעים". ביום שני הקרוב אני מתחיל בקמ"ט.

ג'ודי אני מקווה מאוד, מאוד, מאוד שנצליח להיפגש סוף סוף.

להתראות
שלך

כשהגעתי הביתה (תכנית ת"א בוטלה) מצאתי את מכתבך. קשה לי להגיב עליו עכשיו. בכל אופן אני מעוניין לקרוא שנית את מכתבי ולגלות אלו דברים נוראים כתבתי לך. יש כאן דרכה אי הבנה. ג'ודי, אל תקבלי אותי כרצינות. אני אנואיסט חסר לב, בייחוד בקשר לנשים.

שוב להתראות

יובל

שלום ג'ודי,

...כשחזרתי ממך, הספקתי לפגוש את האורחים, ובערב ראיתי סרט מצוין - z. נערך מסדר גדודי לסיום הצמ"פ. במסדר העניק לי המג"ד דרגת טר"ש. כיוון שנבחרתי לתפקיד המצטיין של הפלוגה, מה דעתך לעלייתי המסחררת כסולם הדרגות? מעתה תצטרכי לעבור לרום כל פעם שאת מרסרת אתי, יש שאלות? הגענו לג'וליס (כל הנבחרים לקמ"ט) ורתחלנו לעבור את שלב הקליטה וההתארגנות. מפקד בית

הספר לשריון ומפקד הקורס הרגישו את התביעות החמורות שנידרש להן ואת הקשיים שבפניהם נעמדו (בשני הרברים הללו הרגשנו מן הרגע הראשון). אל המפקדים יש לפנות בציון שמם ודרגתם. למשל: 'סמל יענקלה'.

הדרישות מן התניך גבוהות מאוד. לדוגמה במסדר המפקד ברק, אם המחטים בכלי התפירה מבריקות דיין, ואם אין אבק בתוך מוטות אוהל הסיירים ואם השבילים זכו לטיפול המטאטא. מכאן ששעות העבודה מתארכות ושעות השינה מתקצרות. גם תכנית האימונים דחוסה ואינה משאירה זמן פנוי...

המסע היה קשה למדי, כיוון שסחבתי עלי מרגמה, בנוסף לתגור, לפק"ל, לאת חפירה ולכובע פלדה.

תכנית הקורס היא כדלהלן: סדרת חינוך בפ"ת (בית הבראה), לימודים בג'וליס, אימוני חיר, אימוני-שדה בשבטה ומסדר סיום. והעסק נגמר באמצע יולי.

נשיקות ממני

יובל

17.4.70

שבת שלום גזיר,

...סדרת החינוך באה להרחיב את אופקיו של המפקד לעתיד בנושאים כמו: מניעים בהתנהגותו של האדם, יחסי אנוש, מצבי לחץ, מנהיגות ועוד.

זה בטח נשמע מאוד חשוב ואנכם התאבקו קצת בעפר הפסיכולוגיה והסוציולוגיה, והיה מעניין מאוד. הסדרה נערכה ב'בית-העולות' - מוסד אורחי המנוהל ע"י אורחיות טובות מסוג הדודה המצויה, ממש בית הבראה...

מינו אותי לחניך תורן פלוגתי, תפקיד לא סימפטי, צרות מכל צד. אני מתנחם בסיומו הקרוב של התפקיד הג'ל. הקורס מתקדם והתרגלנו לאווירה, וה'זיבולים' (את ודאי מכירה את המונח) כבר לא משגעים אותנו.

היו לי שתי פגישות נחמדות. עם דקלה הנהגת ועם רונית מיכאלי. לרונית ערכתי סיור מודרך, וכמארח טוב הצגתי אותה בפני כ-90% מהחיילים, היא היתה נחמדה כרגיל.

לתראות

יובל

27.4.70

לילה טוב ג'ודי.

...צורפתי לוועדת התרבות של הפלוגה (כרגיל) ושוחררתי מן התורנות.
הזיודה, ששלחת לי במכתבך, קשה למדי. הקדשתי את מנחת הצדריים לפתרון.
...השתתפתי בקומיץ שארגנו החברה בפארק. אגב, לצורך הגסיעה לבסיס וחזרה נצלת בלי בושה
את בעלי המכוניות שבקרב הנוער. כך זכיתי 'בשירותם' של יוסי שטמן, אלי אלרואי ונחומי. מה
את אומרת, האם זה היה מוצף מדי לנצל אותם כך?
הקומיץ היה צולע...

לילה טוב ולתראות

יובל

3.5.70

בוקר טוב ג'ודי.

...סיפרתי לך כי להורי יש תכניות לעבור לירושלים, כיוון שאבי מתחיל ללמוד שם בקרוב. בימים
האחרונים נמצאה אפשרות מגורים, והשבת יצאנו כל בני המשפחה לסקור את המקום ולתרגם.
המקום מיוחד במינו, מעין וילה כפרית [במושב בית-זית] הכוללת שלושה מבנים, חצר ענקית
ומטע של עצי פרי. כרגע הכול מונח ועזוב, אך עם קצת דמיון אפשר לחוש באפשרויות העצומות
שיש שם. אני ממריץ את הורי לנצל את ההזדמנות, וגם הם די נוטים לכך. אחותי, כמובן, מתנגדת
בכלל לעזוב את אשקלון אך בסופו של דבר גם היא תשתכנע. בוודאי. כל העניין עדיין לא סופי.
המושב מהווה מעין שכונה של ירושלים, ונמצא במרחק של 7 דקות נסיעה מהעיר...
יש לי בקשה אחת - כשאת מתקשרת אלי מהצבא, אנא עשי זאת בעצמך ואל תתני למישהו אחר
להשיג את הקו בעבורך. תני לי לחיות באשלויות, שאת יושבת ומחכה לי כל הימים ולשכוח שאת
בצבא. בסדר?
ג'ודי, אני מקווה שאצליח לפגוש אותך פעם.

לתראות

יובל

14.5.70

לילה טוב ג'ודי.

...יום העצמאות עבר עלי במחנה, ביליתי את רובו בהשלמת שעות שינה.
קחי בחשבון שבחופשה הבאה את תבואי אלי, כיוון שאהיה אחרי סדרת ניווטים, לא יהיה לי מרץ
לעסוק בניווטים נוספים בקו ת'א-אשקלון. אשמח אם תשלחי לי כמה מתמונותיך הקרובות,
אמתפק גם בלי הקדשה או בלי מסגרת.
בסך הכול אני די מאוהב מהקורס. היכולת להיות מטיף נבחנת כאן באמצעות הכנת מסדרי בוקר
או משמעת בהתאם לכללים. גם הלימודים הם ברמה נמוכה...
התחילו לדבר אתנו על חתימה לשירות קבע. נאמר, כי התנאי להליכה לקורס קצינים הוא חתימה

לשנתיים לפחות, דומני שאין זה נכון. אני מוכן לחתום על 6-7 חודשים בלבד. אם יחייבו לחתום ליותר חודשים, יפסיד צה"ל קצין אחד.
אני מקווה שאצלך העניינים כסדרם, ואינך גורמת יותר מדי צרות לרמטכ"ל ולחבר עוזריו... רצוי שתמצאי לעתים כמה דפים ועיפרון ותמלאי אותם במלים עבריות הקשורות ביניהן בפסיקים, נקודות וסימני שאלה. תפסתי?
ג'ודי, עיניי נעצמות. כתבי אלי, כתבי הרבה דפים וכו'.

להתראות

יובל

29.5.70

שבת שלום ג'ודי,
הגעתי סוף סוף אל המנוחה ואל הנחלה וסוף סוף אני יכול לכתוב לך.
המנוחה - כיוון שעכשיו יום שישי בערב, ואני לבוש בבגדי א' לאחד מקלחת בסיסית וארוחה חגיגית.
והנחלה - ברמות חדר של ממש עם ארבעה קירות, גג, חלונות וחשמל, ואפילו ארבעה ארונות לשימושו האישי.
אלו הם התנאים בכסיס החדש [שבטה] שאליו הגעתי הבוקר, אפשר להגדיר זאת כנוחיות בלב המדבר, בניגוד לבסיס בשלושת החודשים האחרונים, שהיה מדבר בלב הנוחיות.
השלמתי, למעשה את השכלתי המקצועית הבסיסית, ועתה אני ניגש להשלמת השכלתי הפיקודית. זה לא יהיה קל, ולפי הסיפורים, לא נזכה כלל להגיע לחדרים הגדולים שקיבלנו...
ברכותי לעלייתך הקרובה בדרגה. אם תזדרוי, את בוודאי תשיגי אותי ותוכלי לתת לי פקודות. מה דעתך על אפשרות זו? כן אני שמח שהגעתי לתעסוקה המעניינת אותך ותפסיקי קצת להתבטל בכל אופן, גבירתי, אולי כדאי לנסות לעלות לארץ לקראת גמר השירות וליהנות מתנאים נוחים יותר. אני מעורר כוונות כאלו מצורך, אם כי לא לוחץ. ברור?

לילה טוב ולהתראות

30.5.70

בוקר טוב, ג'ודי,
הבוקר מצאתי על המיטה מכתב נוסף ממך. בכל אופן קצב הכתיבה שלך השתפר. אקבל ברצון שיפורים נוספים.
זוהי שבת ראשונה העוברת עלי בכסיס לאחר תקופה ארוכה. שהגעתי הביתה כל שבת.

להתראות בעוד שבוע

יובל

27.6.70

שבת שלום ג'ודי,

כל השבוע היינו בשרה. בגלל תנאי מזג האוויר נערכו האימונים בשעות הבוקר המוקדמות ובשעות הערב, ובכלל בשרה טוב יותר מאשר בבסיס. מיד כשחזרנו בצדריים, קבעו לנו מסדר מ"פ. לא הספקנו להבינו, ולכן הוא נדחה למוצאי שבת. האווירה נעכרה, שוב ושוב עובדים על העצבים. נקודת האור היחידה היא הסיום הקרב והולך. בקשר לחופשות אין כל חדש. הטוב ביותר היה לו יכולת לקבל את הרגילה שלך בזמן הסיום שלי.

ושוב בקשר לקורס - די נשבר לי מכל העניין ומצב רוחי אינו גבוה תמיד. גם היחסים בין התניכים אינם טובים. וכמו בכל מחזור אוגוסט, האגואיזם אוכל כל חלקה טובה. בקיצור, התמונה ורודה עד כדי בחילה.

מה שנכון הוא שמכתבך עוזרים תמיד לשיפור המצב, ולכן תתקבל כל פעילות בכיוון זה ברצון רב...

אנו עוברים לבית זית הקיץ לקראת סיומו של החופש הגדול. הדירה באשקלון כבר נמכרה. כך שאם נחליט לא לעבור, נגור ברחוב.

את מזומנת לביקור ברגע שהמקום יהיה מוכן, ואז ישרת אותך מדרך מעולה בדרגת סמל.

להתראות

יובל

11.7.70

שבת שלום ג'ודי,

את צורקת. בלי מכתבים קשה לשמור על קשר, ואם איננו נפגשים במשך חודש שלם, הרי שבסוף החודש הפגישה היא מיותרת. אבל הביני גם את מצבי. בחמשת השבועות האחרונים שהיתי בשרה, ושם, משום מה, פעילותו של משרד הדואר אינה מפותחת מספיק. בשבתות שהייתי בבסיס כתבתי תמיד. האמיני לי שאני כותב בכל פעם שיש לי אפשרות.

אנא, המשיכי לכתוב. גם מכתבים חד צדדיים עוזרים לשמור על קשר. מבחינה זו אין הבדל, אם אני הכותב או את, נכון?

בשבת הבאה אני בכית! אין כוח שיעצור אותי. אני מבקש שתבואי אלי למשך השבת. אני מבין שאין בעיות בקשר לביצוע.

הורי מלאים סיפורים על ההתיישבות החקלאית שלנו בבית-זית (המעבר באוגוסט). אם תהיה לי רגילה את מזומנת לבלות שם יחד אתי כמה ימים. מה דעתך?

להתראות בקרוב

שלך

יובל

30.7.70

לילה טוב ג'ודי,
השבוע הראשון בקורס עבר במהירות הבזק, עוד לפני שהספקתי להגיד ג'ק...
כאן מעניין למדי, התנאים נוחים והמנוחות מרובות.
...אלו שיוצאים השבת הם הגשואים. מסתבר שמשתלם להתחתן בתנאים כאלו, ורכים הביעו נכונות
לעשות זאת.
החופשה הבאה רק בעוד שבועיים. אין מה לעשות אלא להתאזר בסבלנות. לילה טוב. כתבי דרבה
ובהקדם.

שלך

יובל

1.8.70

שבת שלום ג'ודי,
השבת כאן ממש נפלאה, ולו גם את היית אתי...
התנאים המצוינים והחופש שניתן לנו כאן, משכיחים שזה צבא. נדמה שאנו נמצאים בבית הבראה
מסוג מעולה.
השתדלי להגיע, ואז נהיה יחד כמה ימים. הקורס יסתיים רק בנובמבר...
הורי עוברים השבוע לירושלים, והבית באשקלון עובר לבעלים חדשים. המעבר מלווה אצלי בכמה
צביטות לב, אך אני משוכנע שכל העניין הוא כדאי ומוצלח...
כתבי דרבה, שלום ולהתראות

יובל

6.8.70

שלום ג'ודי,
...היום מתחילה השנה השנייה שלי בצבא. אני מקווה שהיא תעבור במהירות כמו הראשונה ושתהיה
קצת יותר מעניינת. לפי כל הסימנים יש לי סיכויים טובים.
המשפחה כבר עברה לבית זית, והבית באשקלון עומד ריק...
הייתי בשדה רוב הזמן. היו ניווטי יחידים וזו היתה חוויה מעניינת. ללכת לבר לגמרי באמצע
המדבר הגדול ולחפש את הדרך אל יתדות התקעות אי-שם. נשמע דרמטי, אך למעשה זה די
פשוט... ברקע מנגן הרדיו את השיר: 'אני מת לראות אותך הלילה', וגם אני כמוהו.

להתראות בעוד שבועיים

שלך

יובל

8.8.70

שבת שלום גזדי,

...כבר הצלחנו להתארגן בחדר, כאילו אנו מתכוונים להישאר כאן שנים. יש לנו כף חשמלית, "טוסטר", וזוטות כמו - סדינים, וילונות, ספרים וכיוצא באלו מציאות. עם החברים לחדר יש לי מזל - 100%.

שלום ולהתראות, וכמובן, קו שקט

יובל

12.8.70

שלום גזדי,

...היום היה אחד הימים הנחמדים שעברו עלי במסגרת צה"ל. היה לנו מעין טיול שנתי. באזור מצפה רמון, עכדת ושרה בוקר. הטיול לווה בהסברים מעניינים ומעמיקים, ושיאו היה בהחצה בעין-מור בשעות הצהריים החמות. הרחצה היתה משיבת נפש. ביקרנו גם במדרשה בשרה-בוקר ובמוזיאונים ולסיום טעמנו מפירות הקיבוץ. כיוון שזה היה יום "מאמץ" ניתנו גם מספר שעות מנוחה, ובערב הופעה של גדי יגיל - "חיי כלב". אם כל ימי השירות יהיו כאלו, אני חותם לפחות על 10 שנים. אל דאגה, יש גם אימונים אתמול, למשל, התאמנו 24 שעות ברציפות. הפסקת האש עדיין בתוקפה ואני מקווה שאת מרגישה זאת היטב. הורי במכתבם מספרים שגם בעורף מורגש העניין היטב וכל ההורים שבנידם נמצאים בקו מתחילים לישון בלילות.

להתראות בעוד שבוע

יובל

20.8.70

לילה טוב גזדי,

...הגיעו אלי השבוע כמה מכתבים ממך, שנכתבו בצורה מזורה על גבי מטליות, קרטונים וכיוצא באלו חומרים יש לי הרושם, שהפסקת האש, החום או הפרידה הגמושכת ממני סחררו קצת את ראשך...

טוב להיות כאן, אך טוב יותר להיות בבית. בעיקר שזוהו בית חדש. ההרגשה, לנסוע לבית זית מזורה במקצת, אך מתרגלים לרעיון.

...גיפגש ביום שישי הקרוב עד אז, שלום ולילה טוב.

שלך

יובל

כיוונים מנוגדים

כשברחתי היא ברכה,
כשהלכתי היא הלכה,
כשדרכתי היא דרכה,
כשחייכתי היא חייכה.
מדוע היה הכול בכיוונים מנוגדים?

יובל

קטעים מאמרי יובל / גיוון

10.3.70

דוח על נושא נצחי - she - לאחרונה אמרתי לך שהיחסים עם יהודית הולכים ומתקררים. מאז התחממו מחדש, עתה היחסים לוחטים...
אני מניח שבמשך השירות הצבאי ינותק הקשר בינינו, בגלל המרחק והפגישות המעטות, אך כרגע אני מתגעגע וצמא לכל פגישה, והיא במצב זהה.

29.8.70

... לאחרונה חלה התקררות מצדי לגבי יהודית וייתכן שיהיו שינויים בקרוב במצבי "המשפחתי".
כרגע אני די מהסס ודי קשה לי להבהיר את המצב...

12.9.70

...להלן הסברים בנושא ניתוק הקשרים עם יהודית: היוזמה והביצוע באו מצדי.
היום כתבתי לה את המכתב המסיים וניסיתי להסביר את עצמי. אני מקווה שאם ניפגש פעם, אוכל לדבר איתה כמו עם ידיד ולא נצטרך להפנות את הגב.
מה אומר לך - הרבה יותר קל להתחיל עם בתורה מאשר לגמור איתה...

ידיך

יובל

